

Кандидат Републиканске партије за председника САД обрушио се у Њу Орлеансу, између осталог, и на монетарну политику државе. Америка је створила новац ни из чега, извукла из шкрипца „оне који су заслужили да пропадну“, трећину пара упутила страним банкама („што је бесмислено“), међу којима и оним у делимичном власништву Моамера Гадафија, истакао је он, додавши да ће следећа година бити још тежа због последичне инфлације и пада вредности монете

На представљању републиканског кандидата Рона Пола за председничке изборе у Сједињеним Државама 2012, прошлог викенда у Њу Орлеансу овог конзервативца је дочекао аплауз који је трајао више од минута пре него што је успео да изговори:

„Имам одличне вести за све који се боре за слободу: земља је почела да се окреће ка нашим циљевима.“

Како је рекао, увек је био оптимиста да ће једног дана превладати појам слободе, али да пре три-четири године није могао ни да претпостави да ће данас имати оволики одзив. Стога, данас више него икад, треба наставити борбу за слободу која се налази и у Уставу САД. У овом контексту, Пол је додао да треба предузети одређене кораке по питању грађанске слободе која је угрожена, и да је „Американцима дозвољено да немају своју приватност и да буду претресани на аеродромима а да не могу ни да уђу у авионе“.

Даље, додаје Пол, „грађанима је мука од ратова широм света који никако да се заврше и неће донети победу“.

„Такође, нема сумње да држава превише троши, дугује, позајмљује и дошло је време да се то заустави“, рекао је Пол а онда додао: „Време је да се Американци пробуде и схвате да не могу Федералне резерве да штампају хартије и новац у тајности и да се претварају да тиме обезбеђују некакво богатство земље.“

Још једна криза

Пол је подсетио на упозорење из 1907/08. да ће Федералне резерве створити такозвани финансијски мехур, наводећи да је Конгрес САД уложио билионе долара како би од банкрота спасио корпорације и људе који су много зарађивали „а који су заслужили да пропадне и нису смели да буду спасени“.

„Оно што многи не знају или још не могу да схвате, јесте да је много већа интервенција овог типа дошла из Федералних резерви. Створили су пет билиона долара ни из чега а онда су извукли велике корпорације и банке у потпуној тајности. И знате шта се десило? Те лоше фирме биле су безвредне и нико није могао да их прода на тржишту“, објаснио је овај републиканац и навео да су фирме затим купљене са два билиона долара од грађанског пореза.

Федералне резерве могу да направе више новца него што Конгрес може да потроши и проблем је ако Конгрес то не сузбија. Пол истиче да је дошао до информације да је трећина ових билиона направљених долара, отишла у стране банке, „што је бесмислено“.

„Сазнали смо и да је део средстава уплаћен и банкама које су у делимичном власништву Гадафија. Ако то има некаквог смисла, ја га не видим. Али, људи су већ згрожени овим што се дешава са нашим монетарним системом. Ипак, данас се суочавамо са још једном кризом која је произлашла као резултат штампања свог овог новца а то је инфлација. Инфлација обара вредност долара и цене су већ почеле да скачу. Већ је почело! Следеће године ће бити још горе. Нешто морамо да предузмемо да не бисмо ситуацију пребацили нашој деци и унучићима“, истакао је Пол, рекавши да је најважније наслеђе које може да се остави следећој генерацији управо да се поврате поменуте слободе.

Либија се не рачуна?

Рон Пол се затим осврнуо на ратове које Америка води по свету. Цитирао је Роналда Регана који је осамдесетих поставио трупе у Бејрут, у којима је 241 војник погинуо. У својим мемоарима је касније написао да би они и данас били живи да се он као председник придржавао начела неутралности и да се није мешао у унутрашње ствари друге земље. Пол је назначио да је Реган имао храбрости да призна да је повукао

погрешан потез. Поменуо је затим Роберта Мекнамару и Вијетнамски рат и цитирао његове последње изјаве. На питање, наиме, да ли би се Американцима извинио за рат и десетине хиљада жртава, Мекнамара је рекао да извињење сада ништа не вреди и да је једино важно да држава узме у обзир потезе из прошлости и „промени своју политику“.

„И то је оно што морамо да урадимо. Колико дуго ћемо дозвољавати да наши председници улазе у ратове на непримерен начин? Нисмо објавили рат од Другог светског рата и нисмо ни победили ни у једном од Другог светског рата наовамо. По мом мишљењу, ако улазимо у рат, треба да га објавимо, водимо, победимо и тако га коначно завршимо“, рекао је Пол и изазвао овације у публици.

Пол даље додаје да су САД тренутно у Либији а да Конгрес о томе „нико није ни питао ни обавестио“. Председник Барак Обама, каже он, међутим тврди да се интервенција у Либији не може подвести под рат.

„Изгледа да се, ако одемо и бомбардујемо народ а они не запуцају на нас, то не рачуна као рат. Ето, колико је све ово смешно. На нама је да више не постављамо председнике који ће тако олако и без размишљања улазити у ратове“, додаје он.

„Бин Ладен рекао истину“

Републиканац подсећа и да су САД претходне недеље послале трупе кроз Босфор у Црно море „тик уз границу са Русијом“ којој се овај потез нимало не свиђа.

„Како бисмо ми реаговали када би Кина послала своје трупе у Мексички залив надомак наших обала? Знам шта би рекли људи из Тексаса и Луизијане: 'Не требате нам овде!' Кад год други преиспитују моје ставове, увек им кажем да се држе златног правила спољне политике – шта бисмо ми мислили када би други исто то нама чинили. Много је разлога дато за то што нас људи мрзе и долазе овде с претњама. Тиме нам заправо поручују оно што је истина, па и Бин Ладен је рекао истину, да не могу да трпе окупацију и контролисање њихових земаља, као што не бисмо ни ми“, каже Пол, подсећајући да је Америка тренутно укључена у пет ратова.

САД неће изаћи из Ирака, Авганистана, Пакистана, већ ће проширити своје присуство и на друге земље. Подижу се амбасаде у овим земљама, додаје овај конзервативац и истиче да се гради огромно представништво у Ираку, „које је веће од Ватикана и кошта милијарду долара“. Америка сигурно неће напустити та своја здања, него ће остати да брани „своју нафту“.

Пол подсећа да су САД највећи дужник у историји и наводи пример Кине која је међу водећим силама у свету у погледу производње, извоза роба и има три билиона у банкама.

„Шта ради Кина? Да ли она иде околу и напада друге државе, убија сопствене људе и тамо губи новац? Не, они раде и зарађују а по питању нафте праве пословне уговоре. Америка је лошом спољном политиком, нажалост, превише земаља гурнула Кини у руке, те садашњу коалицију чине Индија, Русија, Кина – и Иран. А ко је први сусед Ирану? Ирак, у којем се боримо против шиита који владају у Ирану“, наводи Пол и позива на промене у спољној политици.

Да САД иступе из УН и ММФ

У Америци, каже он, грађани губе економске слободе, па између осталог не могу да постану власници имања ако не плате порез и измире све обавезе према федералној, државној и локалној власти, „већ и према УН која се обрушила на САД и даје инструкције како да се односе према сопственим имањима“. То је врло добар разлог, каже Пол, да Америка изађе из УН и ММФ-а.

Говорећи о сузбијању слобода, Пол наводи и да је у САД људима одузето право на избор. Тако, ма колико да су добре намере у истицању здраве исхране и сузбијања употребе дрога, ствар се, како каже Пол, отела контроли. Држава рецимо забрањује конзумирање сировог млека, укинувши на тај начин и право на избор да ли ће грађани ипак пити овакво млеко или не. „Стога, треба да дамо глас за наше право да пијемо сирово млеко“, убацује Пол. Када је у питању забрана марихуане, која се у неким савезним државама ипак дозвољава у медицинске сврхе, овај републиканац каже да се отишло толико далеко да се забрањује и гајење конопље за коју тврди да даје бољи етинол од кукуруза, као и да је биљка добра за израду одеће. „Канађани су преузели производњу и онда нам они продају робу која је дошла од конопље а ми се питамо зашто нам је толика незапосленост“, додаје Пол.

„Због превише закона који нам говоре шта економски и приватно смемо да чинимо, имамо више затвореника него било где друго у свету. У односу на свет, на америчке затворенике отпада 25 одсто укупног броја осуђеника. Не бих рекао да је амерички народ толико лош. Мислим да нам не треба толико затвора а сигурно не толико закона, у чему и лежи проблем“, рекао је Пол а онда неколико минута говорио о порезима на уштеђевину, фирмама које раде и држе капитал у иностранству јер су им порези превисоки у матичној држави итд.

Влада није Бог

Велики аплауз је добио када је у завршници почео са „ако ћу ја да будем председник Сједињених Држава“ а затим је наставио да говори о федералном законнику који би, како каже, замрзао а затим почео да избацује различите прописе из њега.

Пол се поново осврнуо на право грађана на избор по питању ствари које се тичу њихових живота, па је тако поменуо и да данас држава одлучује о томе где и како деца треба да иду у школе, одузимајући то право родитељима. Поменувши Први амандман америчког Устава, овај републиканац је додао да нема дилеме да свако има право на слободу мишљења, па тако „чак и комунисти учитељи могу да постоје јер им амандман дозвољава слободу говора“.

„Тако би требало да буде и када су у питању појединци. То је ваш живот, ваша слобода, и долази вам од Бога а не од владе. Ко је одговоран за ваше понашање? Па, ви сами, ваша породица, црква. Влада и није тако добар извор и учитељ врлина. Слобода је некада била понос ове нације, али последњих неколико деценија више нам је стало до тога да се власт брине о нама од колевке до гроба. Мислимо да је у реду да жртвујемо делић наше слободе због безбедности јер нас држава штити, нарочито од 11. септембра. Код мене то не пролази, нећу да жртвујем ништа од својих права због безбедности!“, рекао је Пол.

Публика је узвикивала „Рон Пол, Рон Пол“ и овацијама поздравила републиканског кандидата за председника док је одлазио с говорнице.

(balkanmagazin.com)